

— Kuollut. Tapaturman kautta kuoli kesäkuun puolivälissä Jyvälahden kylässä *Timo Kenijeff*. Vainaja oli pyssyn kera metsällä ja siellä sattui pyssy laukeamaan, ampuen luodin läpi ruumiin. Kenties olisi lääkärin apu auttanut, mutta kun sitä ei ollut saatavissa, kuoli vainaja 3 vuorokauden kuluttua tapaturman jälkeen.

Vainaja oli tunnettu vakavaksi, hyvänsuopaiseksi ja sivistystä harrastavaksi henkilöksi.

— Kylmä ja pitkä kevät oli Vienan Karjalassa. Jäät lähti vasta kesäkuun puolivälissä.

— Hirviä tapettiin runsaasti Vienan Karjalan rajakylissä viime keväänä.

— Vangitsemisyritys. Toukokuun puolivälissä läksi Kuusamosta sikäläisten kansanopistokurssien opettaja yliopp. Lauri Hannikainen Vienan Karjalaan kasvinkeräysretkelle, samalla kooten lauluja, loitsuja ja tarinoita. Oleskeltuaan viikon päivät Uhtuan kylässä saapui juhannuksen seuduissa hänen asuntoonsa vangitsemisaikeissa pristavi, useampia miehiä mukanaan. Saapuesaankylään oli yliopp. Hannikainen näytännyt ispravnikalle passinsa ja paperinsa, jotka olivat kunnossa ja kaikin puolin täydelliset. Mutta sillä välin lienee tehty hänestä ilmiantoja ja niin tuli pristavi vangitsemaan. Miesten saapuessa oli Hannikainen vieraisissa. Kuultuaan asiasta piili hän vähän aikaa vierastalossa ja läksi sitten lainapuvussa karkuun. Salojen läpi samoiltuaan n. 80 virstaa pääsi hän vihdoin Suomen rajojen sisälle. Kuusamon rajoilta käveli yliopp. Hannikainen Suomussalmen ja Kuhmon kautta Nurmekseen ja sieltä kotiinsa Jyväskylään. Keräämänsä kasvinkoelma ja kaikki muistiinpanot täytyi hänen jättää Uhtuaan, mutta toivoa on, etteivät ne ole joutuneet viranomaisten kynsiin.

— Vienan lääni on julistettu koleeraan saastuttamaksi syystä että on sattunut useita koleeratapauksia Kemin kihlakunnassa.

Aunuksen Karjalasta.

— Konnunkyläläisten maanjakoasia. Jo pitemmän aikaa ovat Konnunkyläläiset toivoneet saavansa maanomistussuhteet järjestetyiksi samalla tapaa kuin Suomessa on laita. Sen vuoksi ovat he monesti pitäneet kokouksia, joissa ovat toivoneet että kukin saisi nykyistä mieslukua myöten tulevan maa-alan ainaiseksi omaisuudekseen. Ja jokaisesta kokouksesta on lähetetty pöytäkirja-anomuksia asianomaiseen paikkaan — semskie-natsalnikin kansliaan Aunuksen kaupungissa. Tähän asti ei kuitenkaan ole korvaakaan kallistettu näille toivomuksille ja toimille. Vaan noin kuukausi sitten saapui kylään läänin nykyinen semskienatsalnik ja tiedusti asianlaitaa. Kylä seisoi toivomustensa takana ja niin pidätti maanpäällikkö uuden kokouksen ja teetti uuden pöytäkirjan ja — ilmotti, että on hyvin mahdollista että *viljelysmaat jaetaan talonpoikain toivomusten mukaan*. Kontulaiset tulivat tästä hyvin iloiseksi ja elävät nyt siinä hyvässä uskossa että pääsevät maittensa isänniksi.

— Lisää juhlia rajan rahvaalle. Kuten tiettyä tuotiin Tulemajärven kirkkoon pyhän Panttelemonin kuva suurilla juhlallisuuksilla. Tämän kuun aikana on Tulemajärven pappi selitellyt tulemajärveläisille — vieläpä käynyt eräissä Salminkin kylissä — että tämän tapauksen johdosta — Panteleimonin kunniaksi — on vietettävä erityistä juhlapäivää, elokuun yhdeksättä. Varsinkin „Walassin päivänä“ (t. k. 8 p.) Tulemajärven kirkonkylässä hän sitä kansanmieliin teroitti. Ja mitäs: kansa ottikin huutavan äänen korviinsa ja vietti t. k. 9